

TÜRKİYE’de eğitimin ana sorunu,eşitsizlik üretmesi,eşitsizliği kurumsallaştırması,eğitimle ilgili olarak aklınıza gelen bütün sorunlar,sistemin esas olarak eşitsizlik üretmesi nedeniyle türeyen ikincil sorunlar,ideolojiye,bakış açısına dayalı 2 sorunlar” bu yazı kapsamında değil.Bu köşede uzun yıllardır eşitsizliğin giderilmesi için bir çare yolu öneriliyor;artık TEOG diye bir sınavımız olduğuna göre bunu uygulamak da çok kolay:

Milli Eğitimi Bakanlığı her yıl TEOG’da en kötü sonuçları alan 1000 ortaokul ile YGS’de en kötü sonucu alan 1000 liseyi “ proje” okul ilan edebilir ve bu okulların en geç 4 yılın sonunda” en kötü 1000 listesinden çıkacağını bize vaat edebilir.

Böyle en kötü okullarımızı daha yukarıya taşıya taşıya 10-12 yıl gibi bir sürede okullarımız arasında kalite eşitsizliğini kabul edilebilir seviyeye getirebiliriz.

Yıllardır en kötü okulların seviyesinin yükseltilmesi için Milli Eğitim Bakanlığının kendine üstelik de ölçülebilir bir performans hedefi koymasını savunuyorum ama bakanlık 2011’de başlattığı bir uygulamayı sürdürmekte kararlı gözüküyor.

Bakanlık 2011’den beri “ Proje okullar” diye uygulama içinde son olarak bir yönetmelik de yayımlandı ve böylece uygulamanın kuralları daha belirli bir hale geldiŞu an 12 bin 615 lisemiz “ proje okul” olarak ilan edilmiş durumda.Bu okulların neye göre seçildiğini merak ediyor olabilirsiniz.İlgili yönetmeliğin 6.maddesinin iki bendini aynen aktarıyorum:

f)Merkezi sınavlarda kendi türünde başarı ortalamasına göre il genelinde ilk beş dereceye sahip olması,

g)Okulun açılış tarihi,yapısı veya yetiştirdiği devlet adamları itibarıyla tarihi nitelik taşıması...” Yani en iyi ve tarihi okullar.

Ülkenin eğitim sistemi esas olarak “ en kötülerden “ oluşur ve eşitsizlik yaratırken proje’nin en iyiler için yapılması başlı başına çarpık bir bakış açısı.

Türkiye’de “ eşitlik” dendiğinde sağcısından-solcusuna,dindarından laikine herkesin refahta ve bollukta değil sefalette eşitliği anlaması,tarif edilemez bir bozukluk biçimi,

Bakanlık kendi ilan ettiği 12 bin 615 en iyi okulu aslında sıradanlaştırma projesi yürütüyor;çünkü örneğin bu okullarda kazayla 7 yıldan uzun zamandır görev yapan bir öğretmensiz sizin tayininiz çıkıyor,başka bir okula.Yerine gelecek öğretmen de 4 yıllığına geliyor.

Oysa okul öğretmensiz düşünülemez ve okul başarılıysa o öğretmenler sayesinde başarılı.Ve bir öğretmeni 4 yılda bir okuldan okula göndermek,öğretmenin mesleğinde gelişmesini engellemekten başka hiçbir işe yaramayacak bir uygulama.Yani yeni gelen öğretmenler gerçekten en iyi öğretmenler olsa dahi,onların geldikleri okullarda gerçekten fark yaratacak kadar da zamanları olmayacak.

Bakanlık,eğer başarılı okulların başarısını yaygınlaştırmak,daha çok okulun en başarılı okullar arasına girmesini sağlamak istiyorsa,en önce bizi sefalette veya sıradanlıkta eşitlemeye çalışmak yerine refah ve bollukta,başarıda eşitlemeye çalışmalı.

Bunun için de en iyileri değil,en zayıf ve kötü okulları kendimize “ proje” edinmeliyiz.Kalın sağlıklı!